

Ja, zij zullen
Zich vervullen
Deze tijden van
(geluk,

Trouw

Deer' ellenden
Gaan volenden
En verpletterd wordt
(het juk.

Looft, gij volken, onzen God en
laat hooren de stem Zijns roems.
Die onze zielen in het leven
stelt, en niet toelaat dat onze voet
wankele.

Want Gij hebt ons beproefd, o
God! Gij hebt ons gelouterd, gelijk
men het zilver loutert;

Gij hadt ons in het net gebracht;
Gij hadt eenen engen band om
onze lendenen gelegd;

Gij hadt den mensch op ons
hoofd doen rijden, wij waren in
het vuur en in het water gekomen;
maar Gij hebt ons uitgevoerd in
eene overvloeiende vervreemding.

Ik zal met brandofferen in Uw
huis gaan; ik zal U mijne geloften
betalen.

Die mijne lippen hebben geuit
en mijn mond heeft uitgesproken,
als mij bange was.

Psalm 68 : 3—14.

H. M. Koningin Wilhelmina

AAN ONZE VORSTIN.

Op dezen dag, nu wij voor de
eerste maal in het bevrijde gedeelte
van ons gewest met een nummer van
Trouw kunnen verschijnen, brengen
wij U Wilhelmina die bij de gratie
Gods onze Koninginne zijt, onze eerbiedige hulde.

Gij waart in den fellen strijd onze
Leidsvrouw, in de bange verdrukking
onze Landsmoeder, in de troosteloze
uren van dreigende moedeloosheid ons
Plehtanker.

Uw wijs beleid gaf ons vertrouwen,
Uw vast geloof in de overwinning
schraagde onzen moed. Uw bezielend
voorbeeld spoorde ons aan tot vol-
harden.

Wij kenden den nooit falenden Bron
van Uw kracht en voelden ons met U
nauw verbonden aan Hem, van wien
ook het volk zijn sterkte had.

Als Oranjevorstin waart Gij getrouw
aan de edelste tradities van Uw roem-
rijk Huis. Nederland rekende onvoor-
waardelijk op Oranje en het werd ook
ditmaal niet beschaamd.

In deze onheilsvolle oorlogsjaren is
er een stevige schakel te meer gelegd

in den alouden keten van wederzijdsche
liefde en trouw, die Neerland en Oranje
omstrengeld houdt.

Gij waart voor ons in dit donkere
tijdperk het symbool van de vrijheid
en het recht, waarvoor wij streden;
alles waarnaar heel ons volk in vurig
verlangen haakte lag hier verankerd.

Thans verbeiden wij met hunkerend
ongeduld den dag, waarop wij Uw
Majesteit jubelend mogen omringen in
ons eigen vrije Nederland.

LEVE DE KONINGIN!
LEVE HET VADERLAND!

De tweede etappe.

De tegen der bevrijding is over ons
gewest gekomen.

In het kader van den veldtocht onzer
bondgenooten mochten wij eerder dan
het benarde Westen van den druk van
den overweldigende worden bevrijd.

Onze vreugde is daarom niet onver-
mengd. De oorlog duurt voort. Het
lijden van ons volk is nog niet ten
einde.

Toch vervult groote dankbaarheid,
groote vreugde ons hart.

Want wij zijn bevrijd.

De tiran die ons vijf jaren onder-
drukte, die ons in het bijzonder sinds
September 1944 heeft mishandeld en
geterroriseerd op een wijze zooals het
Westen des lands dat nooit heeft ge-
kend, is uit onze landouwen wegge-
vaagd.

Wij gevoelen ons onbeschrijfelijk
opgelucht. De dwang, de vrees, het
schrikbewind, het verraad, die ons als
steen op het hart lagen, zijn van
ons afgevallen. En ons dankgebed stijgt
op tot den Almachtigen Gever van dit
groote goed der vrijheid.

Er gaat weer een toekomst voor
ons leven. De toekomst van het vrije
Nederland, dat straks, naar wij hopen,
in eendracht zal bouwen aan een nieuwe
vaderlandsche samenleving.

Wij schorten, wat wij hierover op
het hart hebben op, tot dat de alge-
heele bevrijding een feit is.

Want dit is nog slechts een etappe
der bevrijding. Eerst die van het Zui-
den, nu, de tweede etappe, die van ons.

Maar wij verwachten thans niet
meer een stationaire periode, gelijk het
Zuiden die sinds eenige maanden ge-
kend heeft.

Wij zitten in den bewegingsoorlog.
De periode van het verzet is voorbij.
De periode van den oorlog is daar.

Ook wij kunnen thans actief aan den
strijd deel gaan nemen. Onze binnen-
landsche strijdkrachten mogen vereenigd
in de legers der bondgenooten hun
bijdrage leveren in den verderen oor-
log, in de bevrijding van het deel des
lands, dat zich nog in 's vijands macht
bevindt.

Dat zal de slotfase zijn.

Wij zijn dankbaar voor de groote
vreugde, die ons deel werd. De vrij-
heid maakt weer andere mensen,
maakt weer gewone mensen van ons.

Ons huidige vreugdevol lot is de belofte
van wat straks, kon het zijn spoedig,
werkelijkheid worden gaat. De be-
vrijding van het geheele Vaderland.

A Welcome to our Liberators

During many years before the war we
have become famous abroad by our
slogan „Welcome foreigner”. In the
course of these years of foreign tyranny,
however, we have grown a little more
careful with our hospitality. But to
you, our liberators, we call with all
our heart:

WELCOME ON HOLLAND'S SOIL.

On this day, more than ever before,
we are filled with the deepest admi-
ration and sympathy for the achievements
of your troops. We assure you that
we shall do all in our power to make
your stay in our town an unforgettable
one. You may account for our help
whenever you want it!

Welkom aan onze bevrijders.

Gedurende vele jaren voor den oor-
log zijn wij in het buitenland bekend
geworden door onzen slagzin „Welkom
vreemdeling”. In den loop van deze
jaren van vreemde tyrannie zijn we een
beetje voorzigtiger geworden met onze
gastvrijheid. Maar U, onze bevrijders,
roepen we van ganser harte toe:

WELKOM OP NEDERLANDSCHEN BODEM

Wij zijn op dezen dag, meer dan
ooit tevoren, vervuld met de diepste
bewondering en sympathie voor de
resultaten van Uw troepen. Wij ver-
zekeren U, dat we al het mogelijke
zullen doen om Uw verblijf in onze
stad onvergetelijk te maken. U kunt
op onze hulp rekenen, wanneer U die
ook noodig hebt!

Landgenooten.

Het uur der bevrijding is thans voor U aangebroken.

Het oogenblik, waarop Ik en U met zooveel spanning en ongeduld gewacht hebben, is daar.

Ik weet van de bittere beproeving, waaronder Gij, afgesneden van een deel van ons Vaderland, deze laatste maanden hebt geleefd.

Die druk heeft thans een einde genomen.

Ik weet van den bovenmenschenmoed, waarmee Gij de zwaarste ontberingen hebt gedragen.

Talrijke handen zijn uitgestrekt om het einde Uwer nooden zooveel mogelijk te bespoedigen, maar veel zal daarbij afhangen van Uw rustige en eendrachtige houding.

Werkt allen mede deze een rustig verloop te geven.

Gehoorzaamt stipt de bevelen van het Geallieerd opperbevel, waarmee de Regeering een regeling heeft getroffen. Luistert naar de aanwijzingen van Uw Nederlandsch Militair Gezag, dat krachtens deze regeling onder leiding en verantwoordelijkheid der Nederlandsche regeering zijn taak in overleg met het Geallieerd Opperbevel vervult.

Ik hoop spoedig op Nederlandschen bodem terug te keeren om met Mijn verantwoordelijke raadgevers de leiding van 's Lands zaken weer op Mij te nemen.

Dat Gods zegen op U allen ruste.

Nederland herrijst.

Leve het Vaderland.

Wilhelmina.

Franklin Delano Roosevelt.

Ieder volk wenscht in zijn staatshoofd zichzelf geïdealiseerd, althans gepersonifieerd te aanschouwen. De persoon van het zelfgekozen staatshoofd van een republiek laat dus in zeker opzicht verregaande gevolgtrekkingen toe ten aanzien van de inzichten van dat volk. Kijkt naar hem, zoo zijn wij! Populair uitgedrukt beteekent dit, dat de president het visitekaartje is, dat een land in contact met anderen en eigenlijk ook in contact met zichzelf bezigt.

Het kan niet anders, of onze waardeerling voor het Amerikaansche volk dat zich Franklin Delano Roosevelt tot president heeft verkozen, is in den

loop der laatste jaren tot oprechte bewondering uitgegroeid. Hij is namelijk heel anders dan wij ons het Amerikaansche volk hebben voorgesteld. Als goede Europeanen waren wij o zoo geneigd, ons de Amerikanen voor te stellen als oppervlakkig, onbehouwen en — eerlijk gezegd — ook een beetje onbeschaafd, met werkelijk gevoel alleen voor „self-made men” en lichamelijke topprestaties.

Wat zien wij echter gebeuren? Een man van ongewone geestsgaven, zoon van een oud-gevestigde Nederlandsche familie, die het ongeluk had, in de kracht van zijn leven door kinderverlamming kreupel te worden, wordt voor het eerst in het bestaan der U.S.A. driemaal achtereenvolgend tot president gekozen en is juist bezig de vierde ambtsperiode in te gaan. Slechts zijn vroolijke glimlach doet even denken aan het geijkte Amerikaansche type van „keep smiling”. Ook zijn onfeilbaar gevoel voor publiciteit en zijn slagvaardigheid in de persconferenties doet even aan de geijkte normen denken, doch zodra hij begint te spreken, hoort men den welluidenden klank van een beschaafde stem, en er volgen in ongedwongen zinnen gedachten van een helder verstand. Alles is even natuurlijk en overtuigend. Hier spreekt kennelijk een man, die nauwkeurig weet wat hij wil en ook de middelen kent, die hem tot het bereiken van zijn doel ter beschikking staan. Als men zich realiseert welke bewogen tijden de Vereenigde Staten sinds zijn ambtsaanvaarding in 1932 hebben doorgemaakt, dan verbaast men zich over het gemak, waarmee de president zijn politiek (let wel, de president is tevens regeringschef) aan de steeds nieuwe vereischten van een nieuw stadium weet aan te passen.

Niet in de laatste plaats herinneren wij aan zijn bewuste voorbereiding van de verdediging van de Vereenigde Staten tegen de Japansche en Nazi-bedreiging, en zulks tegen een taai orthodox isolationisme, dat geen enkel begrip voor buitenlandsche en nog veel minder van wereldpolitiek had.

Naast zijn overtuiging, dat de wereld groeit in de richting van 'n geleide economie en maatschappij, weet hij de grondbeginselen van de vrijheid te handhaven in den geest van de beroemde verklaring van Lincoln: regeering van het volk, door het volk, voor het volk.

In zijn persoon hebben Washington en Lincoln een waardig opvolger gevonden.

N.B. Zoo juist bereikte ons het bericht dat Franklin D. Roosevelt is overleden ten gevolge van een bloeduitstorting in de hersenen. Zie hiervoor elders in dit blad.

Winston Churchill.

Winston Churchill! Hoe komt het dat de drager van dezen naam ook buiten zijn land beschouwd wordt als een der grootten van de moderne geschiedenis? Zeer zeker niet slechts door de voorbereiding en het behalen der overwinning. Veeleer meenen wij dit zoo merkwaardig te vinden, dat men de „overwinning van Churchill” iets natuurlijks vindt, iets, dat men van hem „vanzelfsprekend” verwacht heeft. Zijn verschijning moet op onnavolgbare wijze tot de fantasie van zijn volk spreken; zijn taal moet de fijnste snaren van de Engelsche ziel raken. Hij verenigt in zich de beste nationale traditie met de meest moderne opvattingen van een hedendaagschen staatsman. Hij is een ouderwetsche vechtjas (oorspronkelijk was hij beroepsofficier) en is tevens een man van de fijnste veelzijdige beschaving. Een man met kunstenaarsbloed, vaardig schilder, amateur-metselaar, schitterend literator en spreker.

Groot Brittannië kan zich gelukkig prijzen (men kan gerust van 'n witzonderlijke genade spreken) dat deze ijverige werker voor internationale verbroedering, die echter zijn aristocratische rooversinstincten nog niet kwijt was geraakt, het staatsroer vastgreep, toen het Eilandenrijk gedwongen werd het veege lijf tegen een overmachtigen vijand gewapenderhand te verdedigen. In hem is de held ten tooneele verschenen, die opgewassen was tegen de losgebroken machten van de vernieling; een evenknie in het goede van de haast bijbelsche duivels-gestalte van Hitler; even geweldig en even meeslepend als deze, ontketende hij de sluimerende krachten van het Engelsche verzet.

In die bange maanden vanaf zijn premierschap van 10 Mei 1940 met de ineerstorting van Frankrijk, met Duinkerken en de Battle of Britain (de groote luchtslag van September 1940) groeide Churchill uit van een groot staatsman tot 'n wereldhistorische figuur. Zijn schouders droegen toen het Britsche wereldrijk en hij redde de eilanden als springplank voor de komende overwinning. Het voor den strijd tegen Nazi-Duitschland aangeengemedede bondgenootschap der Westersche mogendheden en Rusland is zijn schepping en heeft zijn weerga niet sedert de Groote Coalitie, die de Stadhouder-Koning Willem III tegen Lodewijk XIV heeft tot stand gebracht en bijeen gehouden.

Zijn verdienste ten aanzien van de zaak der vrijheid in de geheele wereld is niet te peilen. De kleine bevrijde volkeren hebben alle aanleiding om hem als een der hunnen te huldigen.

Eisenhower.

In dezen oorlog heeft het vliegtuig een rol van den eersten rang gespeeld. Men denke slechts aan de verrassende uitwerking van duikbommenwerpers en valschermtroepen. En toch zou men den tweeden wereldoorlog feitelijk moeten bestempelen als den oorlog van de pantsertroepen. De Fransch-Engelsche uitvinding van '14-'18, de tank, zou het waarlijk beslissende wapen van thans worden. Dit maakte de verste strekking van den Duitschen militairen voorsprong uit, dat men daar de waarde van 't wapen begreep en het bijtijds leerde te hanteeren. In andere landen — men denke slechts aan Generaal De Gaulle in Frankrijk — miste men dit gevoel voor de vernieuwing.

Ook in Amerika was de jonge Eisenhower een roeper in de woestijn, toen hij, uit den eersten wereldoorlog als tank-officier thuisgekomen, daadwerkelijk aan het scheppen van een machtig pantsercorps wilde gaan. Tenslotte moesten zijn plannen haast opgegeven worden, en Eisenhower kwam in den generalen staf terecht.

Bij het uitbreken van den Japanischen oorlog was hij Chef-staf van generaal Mac Arthur op de Philippijnen en heeft in den strijd van die voortreffelijke legertroep zijn eerste lauweren geoogst. In 1942 verscheen hij als een der militaire adviseurs van President Roosevelt op diens conferentie met Churchill. Hij moet een heel diepen indruk op beide staatslieden gemaakt hebben, want meteen werd hij tot toekomstigen opperbevelhebber der geallieerden in Europa bestemd. Sedertdien stonden alle ondernemingen der Westerschen onder zijn opperste leiding: N.-Afrika, Syrië, Italië en thans de invasie in Noord-West-Europa.

De voorbereidingen van de gecombineerde land-, zee- en luchtacties van deze afmetingen eischen een alomvattend hersenwerk van uitzonderlijke zuiverheid. Het succes daarvan maakt Eisenhower tot een der wonderbaarlijkste figuren onzer dagen, tot een der grootste strategen aller tijden.

Montgomery.

In den kleinen veldmaarschalk Montgomery herleeft soldatenromantiek van het zuiverste water. Deze domineesoon van Iersche afkomst, wiens uiterlijk eerder aan een intellectueel of kunstenaar, b.v. Tossonini, doet denken, was militair in de beste betekenis van het woord: „Als man zijnde zorg je voor de verdediging van je vaderland”.

Reeds in het Engelsche expeditieleger van '39-'40 was hij een der aanvoerders: bij Duinkerken bewees hij een leiderspersoonlijkheid te zijn. Als

Voor en na de beurling.

Contrasten. — De jeugd. — Hernieuwde levensmoed.

Als een lawine hebben de Canadeesche, de Engelsche, Amerikaansche en Fransche legers zich sedert weken nu reeds over het Deutsche Rijk uitgestort. De laatste slag om Deutschland wordt gestreden. En met diepe dankbaarheid vervult ons allen het feit, dat ons land onder de gebieden telt waarvoor thans het uur der verlossing van het Deutsche juk heeft geslagen.

Naar dit oogenblik is gehunkerd, bijna vijf jaren lang. En geschokt tot in het hart, maar met gebalde vuisten, hebben alle goede Nederlanders telkens en telkens weer de trieste tijding moeten vernemen, dat steeds meer mannen, die ijverden tegen den onderdrukker hun vaderlandslievende streven met den dood hadden moeten bekopen. Terwijl de Duitschers zich een Europeesch cultuurvolk noemden, ja, de brutaliteit hadden om zich tot HET cultuurvolk uit te roepen, hielden zij bij het weten op welke barbaarsche wijze de Nederlanders in hun concentratiekampen ten doode werden gemarteld, volgens methoden die den Duitschers eeuwig tot schande zullen strekken.

Nu waaien in alle straten en van alle torens het oranje en het rood-wit-blauw. Nu zijn de ketenen verbroken en heeft weer een aanzienlijk deel van Nederland zijn vrijheid herkegen. Met brandende oogen en bonzende harten hebben wij allen de Britsche tanks hier zien binnen rollen.

En geweten bij dien aanblik, wat wij steeds hebben geweten: dat de Almachtige uiteindelijk zou staan aan de zijde van het recht, de waarheid en de vrijheid.

Langzaam maar zeker hebben wij de ineensstorting van Hitlers tyrannie zien naderen. In 1940, in de stralende maar o zo trieste Meidagen hebben wij gezien, hoe een gemotoriseerd miljoenenleger, voorzien van de toen modernste wapens ons gezegend land onder den voet liep. Hoe duidelijk trad toen aan het licht, dat Deutschland zich jaren en jaren op de greep naar de wereldmacht had voorbereid! Hoe dilleitantisch deed daar tegenover de uitrustings van bijvoorbeeld ons Nederlandsche leger aan! In den loop der jaren veranderde deze situatie.

De kleeding der Deutsche soldaten werd minder model. Hun brutale zin-

gen weerklonk niet meer zoo dikwijls in de straten. Hun auto's reden niet meer op olie en benzine, maar op blokjes hout en ten slotte reden ze in het geheel niet meer. Toen wisten we dat het einde in zicht was.

Het Deutsche leger maakte een beklagenswaardigen indruk ten laatste. Het trok weg in gammele, hortende en stootende vehikels op houtgas, die moeizaam verscheidene andere voertuigen meesleepten. Daarachter kwamen eindeloze colonnes gestolen boerenwagens, en daarachter lange rijen soldaten op gevorderde fietsen, ook zonder banden, of te voet, slechts met een stok bewapend.

Daarna kwamen de Engelschen. Met een overvloed van materiaal, dat in voorbeeldige conditie is, met een onuitputtelijke hoeveelheid benzine, met wapens, die onovertreffelijk zijn.

En nog een ding heeft ons goed gedaan. Dat was de uitermate sympathieke indruk dien de Britten hier maakten.

Welk een verschil, dit ongedwongen, goed gekleede, goed gevoede, gemoeidelijke leger en de Pruisische drill. Geen kind durfde de schreeuwende en blaffende Duitschers te naderen. Iedereen hield zich instinctief op een afstand van de stijve, hoekige, antipathieke, door alle goede Nederlanders gevreesde Duitschers. Hoe weldadig doet daar tegenover aan de wijze waarop de glimlachende Britten onze „spes patriae” begroeten, zelf toenadering zoeken tot de kleinsten, spelen met hen en hen lang ontbeerde lekkernijen toestoppen.

De jeugd voelt het: dit zijn vrienden. En speelt en dolt met de goed gemutste Tommies zonder vrees, zonder terughouding als met goede, oude vrienden.

Ten slotte: de straten bieden met hun ontelbare vlaggen een feestelijken aanblik.

Zij zijn niet meer verlaten, men ziet geen menschen met zwaarmoedige gezichten meer rondgaan. Er is 'n druk die ondragelijk was geworden, van alle menschen afgevallen. De oude energie en levensmoed herleven.

Voortaan geldt nu:

De handen ineen. Aan den arbeid voor den wederopbouw van ons fiere Nederland!

territoriaal bevelhebber in Z.O. Engeland had hij zijn aandeel in het scheppen van het nieuwe leger van Groot-Brittannië.

De kans van zijn leven kreeg hij echter door een puur toeval: Toen het beleid in Afrika de benoeming van een opvolger van Generaal Ritchie

noodig maakte, werd hiertoe Gen. Gott uitverkoren: diens vliegtuig verongelukte op reis naar Afrika en men moest uitkijken naar een anderen candidaat. De nieuwe commandant van het 8e leger werd Montgomery, die toen misschien nog niet vermoedde dat hij en de aan hem toevertrouwde troe-

pen gezamenlijk den wereldroem tegemoet gingen.

Het verloop der militaire actie van El-Alamein af tot aan de bevrijding van Nederland kent geen wansucces, terwijl alle eenheden, die onder zijn bevel mochten vechten, steeds het maximale wisten te bereiken, dat men van hen onder de gegeven omstandigheden mocht verwachten.

Het is voor ons Nederlanders een bijzonder voorrecht, in zijn persoon kennis te maken met de beste soort Engelsche officieren, die in zoo karakteristieke tegenstelling tot het Duitsche vertoon het overwicht zoeken en vinden in de ware eigenschappen van den man: eenvoud, persoonlijkheid, plichtsbetrachting en jovialiteit.

Roosevelt overleden

Terwijl van uur tot uur de berichten over nieuwe successen en nieuwe vorderingen der geallieerde legers binnenstroomden, is de wereld plotseling opgeschrikt door het bericht dat op den avond van 12 April omstreeks middernacht werd bekendgemaakt: Franklin Delano Roosevelt, president der Verenigde Staten, was die dag plotseling overleden aan een bloedingstorting in de hersenen. De president vertoefde in zijn buitenverblijf te Warm Springs in Virginia, waarheen hij zich van tijd tot tijd begaf voor een nabehandeling in verband met de kinderverlamming waardoor hij in 1921 werd getroffen. Hij was 63 jaar oud.

De vice-president der Verenigde Staten, Truman, is gisteren beëdigd als opvolger van Roosevelt. Na zijn beëdiging verklaarde hij: „Ik zal mij tot taak stellen, voort te werken zooals Roosevelt dat gewenscht zou hebben.“ In dit verband heeft Truman het kabinet verzocht aan te blijven.

Laatste nieuws.

Londen meldt voor Duitsche uitzending: Het kamp Buchenwald, een der meest beruchte concentratiekampen in Duitschland, waar 21000 politieke gevangenen zaten, is bevrijd.

De bevrijding van de noordelijke provincie van Nederland schrijdt snel voort: slechts hier en daar bieden de Duitschers hardnekkige tegenstand. Zeer hevig verdedigen zij echter op de Veluwe de toegang tot westelijk Nederland.

Troepen van de 2e Canadeesche divisie — thans velen in Drenthe welbekend — vechten in het centrum van de stad Groningen. Verkenningsafdelingen hebben de Dollard bereikt. Door het gezuiverde Zwolle en langs Meppel zijn Canadeesche verkenner

gisteren opgerukt door Heerenveen tot Haskerdijken, halverwege Heerenveen en Akkrum. Bij het bruggenhoofd over de IJssel ten Zuiden van Zutphen blijft de strijd zeer hevig. Zwolle, op de Oostelijke oever van de IJssel, is gezuiverd. Na eenige dagen van harden strijd vechten de Canadezen thans in het centrum van Apeldoorn. Arnhem is geheel gezuiverd. Ten Noorden van Arnhem hebben de Canadezen Deelen bereikt.

Nu door de Amerikaansche opmarsch in de richting van Leipzig en Chemnitz het centrale en Noordelijke deel van Duitschland van het Zuiden dreigt afgesneden te worden, is ook het Duitsche opperbevel-West in tweeën gesplitst. Kesselring houdt het Zuiden; het Noorden en centrum komen onder Busch, van wien men weinig meer heeft gehoord sinds hij in de lente van 1944 door de Russen verpletterend werd verslagen in Wit-Rusland.

Het 9e Amerikaansche leger staat over een front van 160 kilometer aan de Elbe. Zooals te verwachten was, is op een afstand van minder dan 80 kilometer van Berlijn de Duitsche tegenstand heviger geworden. Wat de Oder is ten Oosten van Berlijn, is de Elbe ten Westen van de Duitsche hoofdstad: de laatste rivier! Het Amerikaansche bruggenhoofd over de Elbe en de Russische bruggenhoofden over de Oder zijn als pistolen op Berlijn gericht. Het behoeft echter geen verwondering te wekken wanneer de Amerikanen thans op heviger tegenstand zullen blijven stuiten; het gebied tusschen Elbe en Oder is zoo smal dat de Duitschers eventuele reserves die zij voor de strijd tegen de Russen hadden bestemd, gemakkelijk aan het Westelijk front kunnen gebruiken. Het is, echter weer het oude liedje: dit doet de kansen der Russen nog meer stijgen. Deskundigen hebben in dit verband reeds het beeld van moker en aambeeld gebruikt: De Amerikanen het aambeeld en de machtige Russische legers die aan de Oder ter hoogte van Berlijn zijn geconcentreerd de moker die de Duitschers op de bekende Russische manier zal verpulveren.

In het omsingelde Ruhrgebied zijn reeds 143.000 Duitschers gevangen. Het moet den Amerikanen een groote voldoening zijn dat zij hier de hand hebben gelegd op Franz Von Papen, gewezen ambassadeur in Turkije en zooals men in Engeland pleegt te zeggen „beroemd om zijn intrigues en stomiteiten“. De Amerikanen hebben hiermee een der grootste bonzen van het naziregime in de kraag gepakt.

In het Zuid-Westen van Frankrijk heeft een Frans leger met steun van Amerikaansche artillerie een aanval

ingezet op de Duitschers die nog steeds ten Noorden van Bordeaux zitten. Wij wenschen den Franschen veel succes bij deze schoonmaak in eigen huis. Frankrijk werkt hard aan de vorming van nieuwe legers.

Het begint er echter naar uit te zien dat zij aan het W.-front niet meer ingezet zullen worden. De Fransche Regering heeft echter reeds te kennen gegeven dat zij na beëindiging van de strijd in Europa met alle kracht mee zal werken aan de strijd tegen Japan: mogelijk wordt met een en ander bij de opleiding reeds rekening gehouden. Nederland hoopt zijn Fransche vrienden straks in het Verre Oosten te ontmoeten!

De cijfers die het aantal Duitsche krijgsgevangenen aan het W.-front aangeven, loopen in de nullen. In de eerste twee weken van April waren het er niet minder dan 500.000. Wij kunnen de gevoelens van deze Duitschers begrijpen: het ware echter te wenschen geweest dat de Duitschers als volk een en ander 12 jaar eerder hadden begrepen.

In de buurt van Leipzig hebben de Amerikanen het hoofdkwartier veroverd van Himmler's Gestapo. In het kaartsysteem bevond zich ook een kaart ten name van: Adolf Hitler! Ewige Deutsche Treue!

Een dagorder van Stolz meldt de verovering van St. Polten, 40 kilometer ten Westen van Weenen aan de Traisen, een rivier die reeds door de Russen is overschreden.

Heeft Duitschland ooit een invasie in Engeland geprobeerd? Velen zullen deze vraag bevestigend beantwoorden: telkens weer hoort men het gerucht opduiken dat zij onderweg zijn geweest, doch dat Engelsen de geheele zee met olie overgoten en die in brand staken, waardoor de Duitsche invasie zou zijn mislukt. Thans echter heeft de BBC naar aanleiding van een vraag van een luisteraar deze geruchten tegengesproken. De Duitschers zijn nooit op Engels gebied geland behalve op de kanaaleilanden. Zij zijn zelfs niet aan de uitvoering van hun invasieplannen — of althans een poging daartoe — toegekomen. De R.A.F. heeft van Juni 1940 tot Maart 1941 voortdurend vreeselijk huisgehouden onder de schepen die de Duitschers aan de Kanaalkust bijeen hadden gebracht.

Seyss-Inquart is sinds een week uit Nederland gevlucht. Zondag voor een week is hij via Apeldoorn vertrokken. Hij voerde een heel convoi gestolen goederen mee, waaronder veel wijn. Toen echter bleek dat de geallieerden hem de pas dreigden af te snijden is hij in volle vaart doorgereden met achterlating van de vrachtauto's.